

SILVIAN PITKÄ MATKA TEMPELIIN

Lucy Stevenson Ewell
kirkon lehdet
(Perustuu tositahtumaan)

Espanja on maa Länsi-Euroopassa. Siellä puhutaan espanjaa.

Nykyään Madridissa, Espanjan pääkaupungissa, on temppeli.

Espanjassa kasvaa enemmän oliivipuita kuin missään muussa maassa maailmassa.

Silvia hyppeli Alkeisyhdistyksen huoneeseen ja istuutui. Hänestä tuntui aina hyvältä Alkeisyhdistyksessä.

Sisar Rioja piteli kuvaa temppelistä. "Temppelissä meidät voidaan sinetöidä perheeseemme", hän sanoi. "Se tarkoittaa, että me voimme olla heidän kanssaan ikuisesti, jos noudatamme Jumalan käskyjä."

Silvia viittasi. "Minä menen muutaman päivän kuluttua temppeliin sinetöitäväksi perheeseeni!" hän sanoi. "Odotan sitä kovasti."

Sisar Rioja hymyili. "Teillä tulee olemaan pitkä ajomatka! Mutta tiedän, että se on sen arvoista."

Espanjassa, missä Silvian perhe asui, ei ollut temppeliä. Niinpä heidän pitäisi ajaa Sveitsissä sijaitsevaan temppeliin asti. Siihen menisi kaksi päivää!

Tiistaiaamuna Silvia heräsi varhain. Hän auttoi vanhempiaan pakkaamaan tavarat autoon. Oli aika ajaa temppeliin.

Autossa Silvia yritti pysyä sovussa siskonsa ja pikkuveljensä kanssa. He pelasivat pelejä ja lauloivat. Papá soitti ajaessaan äänitettä, jossa oli espanjalaista klassista musiikkia. Kun Silvia väsyi, hän tuijotti ulos ikkunasta. Hän katseli ohi viliseviä vehreitä kukkuloita, kunnes hän nukahhti.

Ensimmäinen päivä kului. Tuntui kuin ajomatka ei päättyisi koskaan. Mutta Silvia muisti, mitä sisar Rioja oli sanonut. Se on sen arvoista, hän ajatteli.

Toisen ajopäivän jälkeen Silvia huomasi viimein temppelin valkoisen huipun. "Siinä se on!" Hän osoitti ikkunasta. "Siinä temppeli on!"

Silvian pikkuveli taputti käsiään. Mamá pyyhkäisi silmistään onnen kyyneleitä.

"Pääsimme perille", papá sanoi.

Sisällä temppelissä Silvia ja hänen perheensä vaihtoivat valkoisiin vaatteisiin. Mukava temppelityöntekijä istui Silvian ja hänen sisarustensa kanssa. Sitten hän johdatti heidät sinetöimishuoneeseen.

Silvia oli kuusivuotias, kun hänen vanhempansa kastettiin.

Hän auttoi Alkeisyhdistyksessä olemalla tervehtijä ja toivottamalla lapset tervetulleiksi heidän saapuessaan.

Nykyään Silvia on sinetöity aviomieheensä ja heidän kolmeen lapseensa.

Silvia tiesi, että matka olisi vaivan arvoinen.

Valo säkenöi kattokruunusta. Mamá ja papá polvistuivat alttarin ääreen, joka oli peitetty pehmeällä pitsiliinalla. He hymyilivät.

Silvia, hänen veljensä ja hänen siskonsa polvistuivat mamán ja papán viereen. Silvia katsoi vieressään seinällä oleiviin isoihin peileihin. Peilikuva heijastui loputtomiin. Hänen sydämensä täytti lämmin tunne. Nyt hänen perheensä voitiin sinetöidä yhteen ikuisesti.

Kun oli aika lähteä kotiin, Silvia ja hänen perheensä ahtautuivat takaisin autoonsa. He kuuluivat ensimmäisiin kirkon jäseniin Espanjasta, jotka menivät temppeliin, ja se teki heistä pioneereja!

Kun he ajoivat pois, Silvia katsoi vielä kerran ulos ikkunasta.

Temppeli loisti kesätaivasta vasten. Hän maltoi tuskin odottaa, että pääsisi jonakin päivänä takaisin temppeliin. ●